

zeeland

vrouwen
van nu

Molen de Korenbloem in Kortgene

Via Wissenkerke reden we richting Seafarm, waar Aly Wisse ons o.a. vertelde over Camperwind, een coöperatie van 14 Noord-Bevelandse boeren die 4 windmolens exploiteren.

Langs het Veerse meer kwamen we ten slotte na een beetje puzzelen bij de pompoenboerderij van de familie Prins. Daar zie je pas hoeveel soorten pompoenen en kalebassen er wel zijn.

Na een afscheidsdrankje op de boerderij bij Nel Timmerman gingen we met een voldaan gevoel weer terug naar huis.

Dank aan de afdeling Noord-Beveland en de Macu die ons zo'n gezellige dag hebben bezorgd.

rondje noord-beveland

Wat een uitgelezen dag was het 30 augustus jl. voor een rondrit over Noord-Beveland.

De afdeling Noord-Beveland en de Macu hadden voor ons een mooie route uitgestippeld langs de mooiste plekjes op het voormalige eiland, waar je in het oosten de Zeelandbrug en in het westen de Oosterscheldekering ziet liggen.

De ontvangst was bij Agrarisch Innovatie en Kenniscentrum de Rusthoeve in Colijnsplaat.

Na een welkomstwoord door voorzitter Nel Timmerman vertelde Charlotte van Sluis ons tijdens een rondleiding over de nieuwe ontwikkelingen in de land- en tuinbouw en de innoverende rol die de Rusthoeve daarin speelt.

Daarna vertrokken we richting het dorp Colijnsplaat waar we een bezoek hebben gebracht aan de Nehalenniatempel en de Caudicariaboot.

Vervolgens richting Kats, waarbij we langs de Kwekerij van Yellowtale Kingfish en Deltafarms kwekerij van zagers kwamen.

In kunstenaarsdorp Kats valt het witte kerkje op. Het is gebouwd in 1687 en verbouwd in 1870. Het wordt nu gebruikt als expositieruimte en trouwlocatie.

Via de polderwegen verder richting Kortgene, waar we een bezoek brachten aan molen de Korenbloem. De molen is een Rijksmonument en wordt draaiende gehouden door vrijwilligers. We troffen daar wel een heel jonge molenaar aan.

Daarna genoten we van een heerlijke lunch op de historische Hofstede s'Gravenhoek.

Van hieruit konden we lopend of met de auto naar het Oesterputje, waar Corinne Koert ons een heleboel kon vertellen over het ontstaan van dit mooie stukje natuur.

pfas in zeeland

Wij zijn **bezorgde Vrouwen van Nu**, oma's en moeders die aandacht gaan vragen voor de ernstige PFAS vervuiling in en om de Westerschelde. Wij gaan als PFAS team in Zeeland onze Vrouwen van Nu bewust maken van het gevaar van de vervuiling en willen in contact komen met de coördinatoren Maarten de Hoog en Liz van Duin om ook daar onze grote zorgen uit te spreken. Tijdens de uitzending van het programma Zembla op 8 september jl. kwam naar voren dat niet alleen 3M maar ook afvalwerker Indaver in de Antwerpse haven illegaal zwaar vervuilende stoffen in de lucht en het water lozen. Doordat er steeds meer ernstige feiten aan het licht komen gaan we ons in de komende weken beraden hoe we onze actie verder vorm gaan geven.

interview

Deze zomer ging voormalig landelijk voorzitter Tineke Luijendijk op bezoek bij voormalig provinciaal voorzitter Cathrien Koster. Hierbij het volgende interview:

Cathrien Koster is geboren op 11 augustus 1940 in Wieringerwaard. (N-H) Lid van NBvP, nu Vrouwen van Nu sinds 1965.

Ze is opgegroeid met onze vrouwenvereniging. Haar moeder was voorzitter van de NBvP afdeling Wieringerwaard. In deze plattelandsgemeente was onze vereniging een onderdeel van de gemeenschap, die allerlei activiteiten organiseerde.

Naar Zeeland

Na de middelbare school volgde Cathrien de NXIX, Landbouwhuishoudschool Opleiding in Deventer en ging daarna een jaar in Zweden werken. Hierna vond ze werk in Middelburg als docent Huishouden en gezinsvoorlichting.

Daar werd ze in eerste instantie lid van 2 vrouwenverenigingen, de NBvP en de NvvH. Die laatste viel na korte tijd af omdat die landelijke vereniging bepaalde van welke groep in Middelburg je lid mocht worden. Cathrien liet zich toen ook al niet de wet voorschrijven. Van zo'n vereniging zonder eigen keuze wilde ze geen lid zijn.

Vrouwen van Nu

De afdeling Middelburg had eind jaren '60 199 leden en omdat je met 200 leden meer stemrecht bij het landelijk bestuur (LB) had, heeft ze haar best gedaan om er 200 van te maken maar helaas is dat niet gelukt.

Nu telt Middelburg 33 leden. Toen waren er ook drie gegadigden voor dezelfde functie in het afdelingsbestuur. Het kost nu moeite om bestuurders te krijgen.

In 1972 was Middelburg een (stads)afdeling met verbondenheid. De leden kwamen niet van het platteland, maar uit de stad en vrouwen van bedrijven in de omtrek. Het was een andere binding dan de vrouwen uit een dorp die elkaar tegenkwamen in het dorp of in de winkel. Die verbondenheid ervaart Cathrien ook als ze nu haar taak uitvoert van lief en leed. Ze belt alle leden op bij verjaardagen of bij minder leuke gebeurtenissen. Dat wordt enorm gewaardeerd. Ook al zie je elkaar niet dagelijks, hierdoor voel je dat je bij een club hoort.

Politieke scholing

Onze vrouwenvereniging heeft ervoor gezorgd dat Cathrien in de politiek ging. Toentertijd werden er politieke scholingscursussen voor vrouwen gehouden en Cathrien werd gevraagd als gespreksleider. Voor een groep praten was immers haar dagelijks werk. Ze is toen lid geworden van de VVD en kreeg een verkiesbare plek in de gemeenteraad van Middelburg en later de Provinciale staten van Zeeland en het Waterschap. Ze wilde nooit concessies hoeven doen in haar eigen waarden van eerlijkheid en openheid. Met een man, twee dochters en een baan als docent was er niet veel tijd om boeken te lezen, wel vergaderstukken. Gelukkig had ze met haar baan gelijk vakantie met de kinderen, waardoor ze meer ruimte had om zaken voor elkaar te krijgen.

Veel bestuursfuncties

Ze heeft door haar bestuursfuncties (2 periodes voorzitter van de afdeling Middelburg en 7 jaar in het Provinciaal bestuur) geprobeerd om vrouwen over de eigen grenzen te laten kijken en zich hard gemaakt voor maatschappelijke onderwerpen en ontmoetingen met andere culturen, vluchtelingen en nu via het project Suzanna tegen de eenzaamheid.

Haar leukste tijd hangt voor haar af van de groep waar je mee samenwerkt. Ze kijkt terug op vele leuke bestuursgroepen en jaren.

Heeft de Vrouwen van Nu nog toekomst?

Vrouwen van Nu is een prachtige vereniging met een groot landelijk netwerk. De tendens van nu is dat jonge vrouwen weinig vrije tijd hebben, en bewust kiezen de spaarzame vrije tijd in te delen in hobby gerichte zaken die ze op dat moment leuk vinden.

Vroeger waren vrouwen lid om elkaar te ontmoeten en "er uit te zijn". Het is nu een andere tijd, de maatschappij is anders en de veelal digitale wereld is anders. Ontmoeten gebeurt nu op zoveel manieren dat de waarde van een vereniging minder is geworden, evenals de behoefte aan ontwikkeling voor vrouwen. Cathrien heeft veel van de Vrouwen van Nu geleerd en ze heeft juist door de bestuursfuncties een rijker leven gekregen.

Tekst en foto Tineke Luijendijk

agenda

02-11-2022: Bij het PB op thee.
Locatie: Goederenloods Goes

24-11-2022: PB/AB overleg en inspiratiemiddag
Locatie: Dorpshuis 's Gravenpolder

de vrolijke avonturen van poes mientje

Er was eens een meisje dat heel graag schrijfster wilde worden.

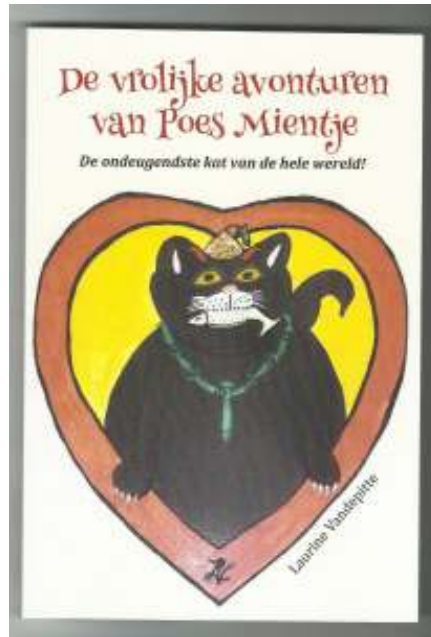
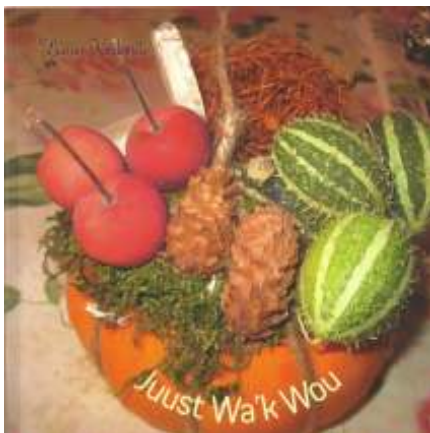
Zij werd geboren in Knokke (B) op 19-10-1952, verhuisde naar West-Zeeuws-Vlaanderen en woont nu al 24 jaar in Breskens.

Werken voor de krant

Het schrijven zat Laurine Vandepitte al van kleins af aan in het bloed. Wat ooit begon met opstellen op school en een eerste reisverslag op haar dertiende, resulteerde in het werken als dagbladcorrespondente in dagblad De Stem. Zij was ook boek- en bundelrecensente bij tijdschrift Concept. Tussendoor schreef zij gedichten, sprookjes, korte verhalen en reisverslagen. Haar werk werd gepubliceerd in diverse kranten en tijdschriften. Ze gaf een twaalfstal bundels uit in eigen beheer.

Juust wa'k wou

Tijdens de coronatijd kwam haar ter ore dat Kees Jacobse na 28 jaar zou stoppen met het openstellen van zijn siertuin: '- Juust wa'k wou' in Schoondijke. Reden voor haar om een gelijknamige dichtbundel uit te geven, verlucht met twaalf foto's. Op die manier kunnen de duizenden vroegere bezoekers nog steeds door die tuin wandelen en hebben zij meteen een leuke herinnering, meende zij.

Uitgeverij Boekscout uit Soest publiceerde kort daarna ook een kinderboek van haar, genaamd:

'De vrolijke avonturen van Poes Mientje'

Dit boek is geïllustreerd met dertig leuke tekeningen van dezelfde auteur. Hierin ontdekt de lezer dat het leven van een kat verre van saai is. Poes Mientje doet van alles wat je van een kat niet zou verwachten. Zij gaat naar de kermis en schrijft liedjes voor het Aardenburg 'se carnaval. Ook reist zij naar Spanje en het verre Tibet. Zij beleeft allerlei avonturen in Breskens en Groede en maakt overal vrienden, zelfs met een goudvis! Poes Mientje komt soms als vechtersbaas uit de hoek, maar zij viert ook Valentijnsdag en Kerst. Ook vertelt zij de fratsen die enkele soortgenoten met mensen uithalen. Kortom, het is echt een boek voor jong en oud! Bestellen kan je bij: www.boekscout.nl/-shop 2.

Tezelfdertijd verscheen bij Uitgeverij Novum te Amsterdam: '**Laurie 's terugkeer naar de natuur**', een sprookje n.a.v. een reisverhaal uit Finland. Het staat in de verzamelbundel: 'Novum 11

volume 6 en is verkrijgbaar bij www.novumpublishing.com.

Bij deze uitgeverij is onlangs verschenen de dichtbundel: '**Nog glimlach jij naar mij**'. In mei 2013 verloor Laurine Vandepitte haar oudste zus aan een ongeneeslijke ziekte. Zij leed al vele jaren aan de Ziekte van Parkinson. Een paar maanden voor haar dood kreeg zij plotseling last van allerlei hallucinaties en woedeaanvallen. Onderzoek wees uit dat zij de meest nare vorm van dementie had: Lewy Body Dementie. Zij werd opgenomen in het Academisch Ziekenhuis te Brugge, kreeg rustgevende medicijnen en later sedatie. Laurine ging bij haar waken. Van deze moeilijke, maar mooie periode in haar leven hield ze een dagboek bij in dichtvorm.

Dit geeft ze nu uit met als doel troost te brengen bij medemensen, die ook in zulke omstandigheden verkeren. Het is tevens een eerbetoon aan het personeel van het AZ te Brugge.

tekst en foto's Laurine Vandepitte afd. ZNC

oogst met een dubbel gevoel

Zoals u eerder gelezen hebt, hebben wij een moestuin op een volkstuincomplex. Dit jaar was en ander jaar dan we gewoon waren. Regenmeters konden in de kast en onze producten beschermen tegen de zon en de insecten stond dit jaar vooraan.

We hebben dit seizoen heel veel fruit: peren, appels, vijgen, alle soorten bessen, een Japanse Nashi peer, frambozen, pruimen, mirabellen en zure kersen. De oogst van de mispel en de kweepeer komt nog.

We kunnen dankzij de vriezer een jaar met vruchten ontbijten en uiteraard heerlijke crumbles maken voor feestelijke momenten.

Vorig jaar hadden we last van fruitmot. Dit jaar hebben we lege waterpakken met een groot gat erin en op de bodem 10% suikerriet melasse opgehangen. Werkte voortreffelijk, geen fruitmot. Wel verbrandden de appels door de zon, ondanks de beschermende doeken die we erover gehangen hadden. Natuurlijk hebben we van het niet verbrande gedeelte appelmoes gemaakt, maar het blijft jammer.

Om de grote appels (Bramley) en peren (Doyenne de Comice) voor het vallen te beschermen heb ik van vitrage en organza zakjes gemaakt.

Tekst en foto's Tineke Lujendijk

Deze hangen we om het fruit en kunnen we gelijk zien of ze al rijp zijn. We hebben dit jaar een mediterrane oogst. Volop tomaten en aubergines, maar een magere "normale groente-oogst". De bonen hebben we wel drie keer moeten zaaien omdat ze kookten in de grond. Gelukkig hebben we het goed gered met iedere dag een beetje water geven. Niet teveel anders wordt de plant lui en weinig sterk. Ook wieden we vaak om de grond open en luchtig te houden. Voor ons ook gelijk een "warmte-fitness", waarin het spreekwoord: "in het zweet des aanschijns" tot zijn recht kwam.

Wij kunnen dat goed bijhouden met z'n tweeën op 700 vierkante meter grond. Maar wat doe je als je boer bent en vele hectares grond te onderhouden hebt, met daarbij de afspraken voor het leveren van de oogst? Wat als je je inkomen als het ware ziet verdampen in de felle zon?

Voortduren sproeien is een mogelijkheid om de appels en de peren brandvrij te houden, maar met een "wees zuinig met water actie" of de onmogelijkheid in kosten om dit te doen is je oogst en je opbrengst vervlogen.

Nu ik dit schrijf zijn er nog veel akkers met aardappelen die niet uit de grond te halen zijn door de bijna betonachtige kleilaag van de droge grond. Laten we onze oude roots "de Nederlandse Bond van Plattelandsvrouwen" de boeren een warm hart toedragen en begrip houden voor het lastige en onvoorspelbare werk dat ze voor de producten die op onze tafel komen leveren.

Recept van crumble:

500 gram vruchten, vers of uit de vriezer
1 theelepel kaneel
eventueel wat kardemom
100 gram gepelde amandelen
150 gram bloem
1 pakje vanillesuiker
75 gram boter.

Doe de vruchten in een ovenschaal, kaneel en eventueel kardemom er over strooien

Amandelen roosteren in een pan zonder vet en die over de vruchten strooien
Bloem met vanillesuiker vermengen
Boter smelten en al roerend met een vork door de bloem mengen tot je korrels krijgt

Dan over de vruchten verspreiden
Ongeveer 35 minuten in een oven van 200 graden bakken totdat de korrels wat bruin worden.

Je kunt het warm of koud eten met ijs, slagroom of gewoon zonder toevoegingen.

